

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 69. Varvicensis Comes redux in Angliam

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV. A.C. 1469. garitæ preces hucusque flecti haud poterat, demum expugnabat, unde Regina Angliæ prosperum colloqui successum in rem suam vertere intenta, Varvicensis Comitis Filiam Valliæ Principi matrimonio jungit, eodemque fortunæ auspicio de Henrico ejusdem Marito in libertatem afferendo agere cœpit, tam felici eventu, ut Rex Christianissimus cuncta eorum consilia non modo rata haberet, sed etiam pro exequenda expeditione necessaria sponderet auxilia.

§. LXIX.

Varvicensis Comes redux in Angliam.

Paratis, compositisque rebus omnibus, Varvicensis Comes totus in eo erat, ut discessum ex Francia omni studio maturaret. Obstare videbatur Burgundiæ Ducis valida classis, quæ Comitem aggressura, ex insidiis mare occupabat. Hanc igitur per obliquum navigii cursum expectatione sua frustrari, non levis momenti res erat. Nihilominus Varvicensis hisce obstaculis superior ductore Bourbonio Notho gallicæ classis Præfecto iter aggreditur, expansisque pleno finu velis longius in altum sese ab hoste abstulit, demumque classem ad Portum gratiæ appulit, ubi novo lætitiæ argumento percepit, quod hostilia Burgundiæ Ducis navigia

*Havre de
Grace.*

navigia turbato fragoribus aere, ac furentium ventorum vi adeo concussa fuerint, ut partim sævo fluctuum impulsu saxis allisa perierint, partim adversis turbinum insultibus dispersa sine lege errarent. Varvicensis per alienum infortunium proprio defunctus periculo, secundis velis, ac nemine obsistente Dermutam delatus suas copias in terram exposuit. Vix e navi egrediebatur, cum illico non pauci Belliduces, ac milites undique confluentes adventantem excipiunt, seque eidem adiungunt; unde ex illorum frequentia Varvicensis exercitus plusquam sexaginta armatorum millibus augebatur; his igitur copiis instructus in Ednardum hostem suum movet, eundemque ad proelium provocare meditatur. Nec segnior Eduardus exercitum suum numero longe superiorem in Nottingamiæ finibus contrahit, & haud procul a Lino-Regis, quæ urbs est valde munita ac littori maris adjacens, castra metatur. Varvicensis autem inimici sui vestigia premens, vix tertium ab ipso lapidem sua quoque tentoria erigit, ipsoque iubente totus exercitus festive conclamat: *Vivat Henricus Rex!* Eduardus percepto vociferantium tumultu perterritus hæsit; ubi vero Marchionem de Monte-acuto, in cuius fide hucusque spem maximam collocaverat, desecisse, ac nil ardentius, quam Henrici redi-

Sæcul. XV.
 A.C. 1469.

Comm.
 2. 3. 4. 5.

Sæcul. XV. reditum exoptare intellexerat, omnes
 A.C. 1470. fortunas suas usque adeo perditas, ever-
 fasque esse existimabat, ut mare trajicere
 decerneret.

§. LXX.

*Pax inter Eduardum & Fratrem ejus
 Clarentiæ Ducem restituta.*

*Commin.
 lib. 3. c. 5.*

Equidem Eduardus hoc iter instituit, eo
 consilio, ut apud externos Principes
 rebus suis auxilium quæreret, præcipue
 vero, ut, Comminæo teste, Clarentiæ
 Ducem ad suas partes pertraheret, eun-
 demque a Varvicensi Comite ejus genero
 avelleret. Nec consilio successus deerat;
 Dux enim jam prævie ad id propensum
 fovebat animum, unde nonnisi de mediis
 agebatur, quibus Clarentiæ Dux pristini
 honorum gradibus restitui posset.
 Præterea, ut testatur idem Auctor, Eduar-
 dus quamdam sibi conciliabat nobilem
 Puellam, quæ Clarentiæ Ducissæ ab ob-
 sequiis erat, & adhucdum in Anglia post
 Dominæ suæ discessum hærebat. Hanc
 ille sub obtentu Ducissam adeundi in Gal-
 lias misit. Vauclerus hujus adolescen-
 tulae dexteritate, ac fraudibus deceptus,
 liberum ei transitum per Caletensem ur-
 bem concessit; illa vero confestim Cla-
 rentiæ Ducem accedit, ac gravissimis
 verbis Eduardi causam agit, tamque
 vero-